

Cruyff-Núñez: ruptura total

Darrere l'enfrontament entre president i entrenador, causat per desavinences esportives, es podria desfermar una batalla per controlar el club.

Jaume Llauredó, president del Fòrum Samitier, també intervé en la polèmica fent unes declaracions a EL TEMPS sense embuts.

"Normalment, en futbol, els resultats ho tapen tot, però en aquest cas ja és massa tard. Està tan podrida la relació que ni guanyant la Lliga se solucionaria el problema. Hi ha mala peça al teler: o canvies l'un, o canvies l'altre". Es pronunciava així fa pocs dies una persona de l'anomenat *entorn* blau-grana, preguntat per l'estat de relació entre entrenador i president a can Barça. N'hi ha que, inútilment, intenten fer veure que no passa res, que és una crisi passatgera. Però el sentiment generalitzat, quan es grata una mica, és que no hi ha marxa enrere: entre Johan Cruyff i Josep Lluís Núñez no hi ha reconciliació possible. Com que la temporada ha començat bé, gairebé ningú no vol parlar obertament. Ningú no vol ser el primer a trencar els plats en públic perquè tothom és conscient que la tranquil·litat és un bé sagrat perquè l'equip funcioni. Però preservant l'anonimat, la realitat és una altra. Les diferents parts intercanvien acusacions en alguns casos molt dures, i tothom espera que l'altre bàndol cometí un error per saltar a la jugular.

L'afició està contenta amb els primers partits. La lleva del Mini fa vibrar la grada i mentre la pilota entri, hi ha calma. Però des de la grada també es contempla, amb bastant estupefacció, l'intercanvi d'acusacions entre president i entrenador, sovint sense entendre exactament el que passa perquè ni l'un ni l'altre acaben de parlar clar. Baix, al camp, sota la gespa que tot just ara comença a créixer com cal, se senten rumors, i tot apunta que en el rerefons del foc creuat es gesta l'inici d'una batalla per controlar el club, que podria esclatar a les properes eleccions a la presidència, previstes, si no s'avancen, pel 1998. Precisament un any abans del centenari del FC Barcelona, una ocasió única per passar a la història que Núñez no es vol deixar escapar per res del món i costi el que costi. Però el Barça és molt gran i potser també hi ha altra gent interessada a arribar al poder abans del centenari. Els primers passos d'aquesta batalla ja s'han donat.

La crisi va esclatar públicament el mes passat quan l'entrenador va decidir abandonar la comissió tècnica del club, on, a més de Cruyff, participen el segon entrenador, Carles Rexach, el president, Josep Lluís Núñez, i el vice-presi-

dent, Joan Gaspart. Aquest organisme va ser creat fa dos anys, després de les eleccions presidencials de 1993, precisament per llimar les diferències entre directiva i cos tècnic sobre la política esportiva del club. Les primeres tensions entre directiva i entrenador van fer necessària la seva creació, però dos anys després, s'ha trencat. Les raons de Cruyff són molt clares: si no se li fa cas en les seves propostes, no cal anar a les reunions. Formalment les discrepàncies entre tècnic i directiva vénen per la durada dels contractes. El primer els vol curts, per motivar millor els jugadors, i la directiva els prefereix llargs, per raons econòmiques, perquè milloren les amortitzacions. L'exemple més paradigmàtic ha estat el cas Iván de la Pena: mentre que l'entrenador volia un contracte curt, la directiva l'ha renovat per vuit anys. El que es discuteix és qui té la potestat per contractar, a qui i com es contracta, i quant se li paga. Pel president, aquesta és una competència exclusiva i intransferible de la directiva, i l'entrenador, com un empleat més, s'ha de limitar a entrenar i només té capacitat per recomanar jugadors. Cruyff pensa que si és ell el qui ha d'organitzar l'equip és ell també el qui ha de decidir a qui es contracta i en quines condicions. Dues posicions clarament enfrontades i de difícil solució.

El trencament de la comissió tècnica ha aprofundit les ferides que es van obrir durant la temporada passada, la primera en què Cruyff no va tenir bons resultats, i ha disparat la tensió. Producte d'això han estat les declaracions de l'entrenador, algunes d'elles molt dures, contra la directiva. La més fulgurant: dir que la xiulada que va rebre aquest estiu durant la presentació de l'equip al Camp Nou estava organitzada. No va dir per qui, però quedava clar. La directiva havia respost a la seva marxa de la comissió tècnica amb les renovacions fulminants de Guardiola, Nadal i Sergi, com insinuant amb els fets que l'obstacle per tancar l'acord havia estat el tècnic. Cruyff, cada dia més dolgut, ha reobert les seves crítiques a la política general del club, ha tomat a recordar que al Barça li cal "professionalitzar" la seva secció esportiva i ha fet valer el seu currículum de títols aconseguits. Però la directiva treu foc, des de fa dies. Alguns directius, la majoria, voldrien veure rodant el cap de Cruyff. Ningú no vol parlar obertament, perquè hi ha la consigna de tranquil·litat, però entre bastidors, alguns directius ja han començat la guerra.

Cruyff i el seu entorn. Des de la directiva s'acusa l'entrenador de posar els seus interessos personals per damunt del club amb l'únic objectiu d'aconseguir més poder. L'única intenció de Cruyff, segons aquests directius, és convertir-se en director tècnic o mànager general del club. "Cruyff sap que si ara perdés cinc partits seguits per 3 a 0 seria destituït i en canvi si fos

Per Llauredó, "el president del Barça representa tots els socis, però en temes esportius, és indiscutible que Cruyff té més criteri, sap més el que vol, el perquè i cap on va. El 99% de les vegades, té raó l'entrenador".

Jaume Llauredó, president del Fòrum Samitier, no descarta presentar-se a les eleccions a la presidència del Barça si les circumstàncies ho fan necessari.

mànager estaria per sobre d'aquestes contingències". Ni el president ni cap dels seus directius més decisius vol sentir a parlar de crear aquesta figura del mànager, perquè no la consideren necessària. A més, significaria una retallada molt evident del seu poder, a més d'una pèrdua de protagonisme considerable, que guanyaria automàticament Cruyff. La directiva creu que és absurd reformar l'estructura de l'entitat quan aquesta funciona bé, sobretot en l'àmbit econòmic. La majoria de directius són partidaris de limitar competencialment l'entrenador i, si aquest no accepta, "doncs que plegui".

En les darrers setmanes, i a mesura que s'ha anat enrarint l'ambient, des de l'equip directiu del club,

Balanc de l'època Cruyff

Victòries	162	Gols a f.	562
Empats	56	Gols en c.	256
Derrotes	47	Punts	380

Els números

	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pts.
88-89	38	23	11	4	80	26	57
89-90	38	23	5	10	83	39	51
90-91	38	25	7	6	74	33	57
91-92	38	23	9	6	87	37	55
92-93	38	25	8	5	87	34	58
93-94	38	25	6	7	91	42	56
94-95	38	18	10	5	60	45	46

Rècord de banqueta

Johan Cruyff és l'entrenador que més ha durat en el seu càrrec en la història del club. Més de 7 temporades

En partits de Lliga:

Johan Cruyff	266
Marinus Michels	204
Fernando Daucik	120
Terry Venables	216
Helenio Herrera	105

Només el supera l'anglès Jack Greenwell (1917-1924 i 1931-1933)

El Barça de Johan Cruyff

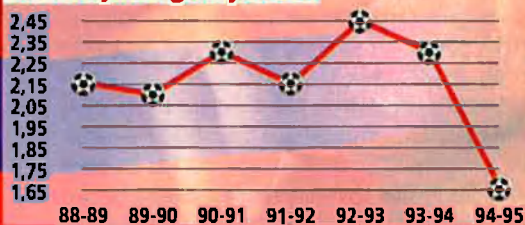
Els títols

- 4 Lligues consecutives (90/91 - 93/94)
- 1 Copa d'Europa (91/92)
- 1 Recopa d'Europa (88/89)
- 1 Super Copa d'Europa (92/93)
- 1 Copa del Rei (89/90)
- 3 Supercopes espanyoles (91/92, 92/93 i 94/95)

Els golejadors

88-89	Salinas	15
89-90	Salinas	12
90-91	Stòitxkov	13
91-92	Laudrup	12
92-93	Stòitxkov	18
93-94	Romário	23
94-95	Koeman i Stòitxkov	8

La mitjana golejadora

Informació: PERE MARTÍ

Gràfic: ORIOL MARTÍ

en el seu sentit més ampli, també s'han deixat anar insinuacions o acusacions més o menys explícites contra l'entrenador, sempre des de l'anonimat, sobre tractes de favor o fins i tot d'actuacions poc clares de Cruyff. Se li critica obertament la seva política d'afavorir el seu fill Jordi, primer despullant el Barça de jugadors com Salinas i Goikoetxea, que li podien fer ombra, o traspasant Luis Cembranos a l'Espanyol pel mateix motiu. El mateix tracte de favor, que segons algunes fonts de la directiva, ha rebut el porter Angoy, casat amb la filla de Cruyff, per haver-lo mantingut fins els 28 anys a la porteria del filial, el Barcelona Atlètic, tapant altres porters que pujaven com Iglesias o De la Fuente, o jubillant Zubizarreta anticipadament, traspasant Unzué i desestabilitzant un porter com Lopetegui. Tampoc s'entenen des de la directiva fitxatges de jugadors com Pablo, José Mari, o Estebanranz i s'interroguen sobre qui ha sortit beneficiat d'aquests fitxatges. La directiva creu que l'entorn de l'entrenador és el culpable de bona part del malestar actual perquè anima la majoria de les actuacions de Cruyff des de l'ombra. En aquest entorn de l'entrenador, la directiva assenyalava dos noms.

El primer, Jaume Roures, un ex-militant de la Lliga Comunista Revolucionària en els temps heroics, avui plenament integrat en el món dels negocis, i que és l'home clau de la nova funda-

ció que Johan Cruyff va crear l'any passat. La Johan Cruyff Welfare Foundation, creada per l'entrenador del Barça, està destinada a recollir fons per ajudar a fomentar l'esport entre els disminuïts físics i psíquics. La seva presentació pública va ser acollida amb fredor per la directiva, molesta perquè la seva creació coincidia encara amb la campanya d'expansió de la també recentment constituïda Fundació del FC Barcelona. Alguns membres de la directiva veuen en la Fundació Cruyff un intent d'aquest de fer-se un espai econòmic propi de cara a aventures futures. Jaume Roures i Henk Koenders són els homes encarregats de fer créixer l'entitat. A Roures, que antigament havia estat productor de televisió, també se li atribueix l'establiment d'una xarxa de contactes de Cruyff amb periodistes esportius d'importants mitjans de comunicació catalans.

El segon nom que la directiva situa darrere els moviments de Cruyff és el de Jaume Llauredó, president del Fòrum Samitier, un organisme de debat i difusió del barcelonisme que l'entorn de Josep Lluís Núñez percep des del primer dia com una plataforma d'oposició al club. En el Fòrum Samitier ha treballat com a relacions públiques Chantal Cruyff, i el seu president no ha amagat mai les seves bones relacions amb l'entrenador del Barça. Llauredó seria la persona que "manipularia" bona part de les actuacions

de Cruyff, segons membres de la presidència del club, amb l'única finalitat de preparar una candidatura alternativa a la de Núñez. "Llauradó només parla quan hi ha morts; quan anem bé, calla". Són paraules d'un responsable del club proper a Núñez, que demostren que si de fet Cruyff desperta malhumors entre els directius, el nom de Llauradó fa treure els ganivets. El president del Fòrum Samitier, en declaracions a EL TEMPS, ha qualificat de "barbaritats" aquestes acusacions i ha lamentat que la directiva "no digui públicament i a la cara tot això". Llauradó, en aquesta crisi, no amaga el seu suport a l'entrenador, i a més de forma contundent: "prenc partit per Cruyff perquè sap més de futbol que el nostre president. N'estic convençut. No m'imagino Núñez dirigint el club sense Cruyff, seria un desastre". Aquest empresari de 51 anys, casat, pare de cinc fills, i barcelonista químicament pur, és conscient que ni ell ni el Fòrum que presideix estan ben vistos per l'estatus quo dominant avui al Barça, "a Núñez, el que no inventa ell no li agrada", però no pensa doblegar-se: "si l'acatés, ens tindria simpatia". Fora, doncs, del consens nunista, Llauradó fa la seva anàlisi del pols entre president i entrenador: "el president del Barça representa tots els socis, però en temes esportius,

"Si la candidatura que es presenta em sembla que no ho ha de fer prou bé o no garanteix la bona marxa del club, la meua decisió seria positiva".

és indiscutible que Cruyff té més criteri, sap més el que vol, el perquè i cap on va. El 99% de les vegades, té raó l'entrenador". El president del Fòrum fa memòria i recorda que en 14 anys Núñez ha tingut deu entrenadors, i només Cruyff li ha donat campionats de Lliga.

Cruyff, dolgut. L'estratègia de Núñez de moment és no obrir un enfrontament frontal i públic amb l'entrenador, i menys mentre continuïn els bons resultats sobre el camp. El president del Barça es limita a respondre puntualment determinades declaracions de l'entrenador, i prou. Núñez ha demanat silenci al seus directius, tot esperant que Cruyff "es posi fora del club ell mateix". Aquests dies, des de la presidència del Barça es mesuren al mil·límetre totes les declaracions i s'extrema la prudència davant de qualsevol moviment. Núñez sap que el soci no entendria un enfrontament amb l'entrenador mentre la pilota continuï entrant generosament, partit rere partit, al fons de la porteria. Cruyff per la seva banda, davant la influència de la directiva, es veu més obligat a defensar-se. L'entrenador, a més de les discrepàncies esportives amb la directiva, està dolgut personalment i se sent perseguit per determinades instàncies del club. Hi ha hagut dos fets recents

si
si
si
si
si
si
si
si
si
si

Els 14-16 anys: Problemàtica Escolar i Inserció Social

Perspectives Europees 27 i 28 d'octubre

Informació i Matrícula

Fundació Pere Tarrés-Escola de l'Esplai

Numància, 149. 08029 Barcelona

Tel. (93) 410 16 02

Universitat Ramon Llull

Secció d'Educació Social
(Gestionada per la Fundació Pere Tarrés)
Facultat de Psicologia i Pedagogia Blanquerna

que l'han ferit especialment: la xiulada dels aficionats el dia de la presentació, darre la qual veu la mà de Núñez o d'algun dels seus directius, i les crítiques que va rebre a l'assemblea de compromissaris del mes de juliol passat. L'entorn de Cruyff considera que des de la directiva es va incitar els compromissaris

o si més no, no se'ls va replicar amb prou contundència, a diferència de l'assemblea de compromissaris de 1993, on Núñez va fer una defensa aferrissada de l'entrenador quan es van sentir les primeres crítiques. A Cruyff també el molesta que la directiva li atorgui sempre el paper de "dolent" davant el soci quan hi ha problemes amb un jugador, com en el cas Stòitxkov o De la Pena. L'entrenador reivindica com un èxit personal el triomf de la lleva del Mini, i considera que la directiva intenta apropiarse'l, quan és ell qui l'ha sembrada i regada durant els últims anys, sovint amb l'oposició d'algun directiu. Ara, des del punt de vista de l'entrenador, la directiva fa "oportunisme", intentant presentar-se com la salvadora d'Iván de la Peña. Cruyff ho sap: els èxits fan créixer també els enemics i a la directiva en té molts. L'entorn de l'entrenador assenyala com a directius més hostils Josep Mussons, Francesc Pulido, Josep Casals, Josep Maria Antràs i Xavier Aguilar, a més del gerent del club, Anton Parera. Dverses fons asseguruen que Cruyff està molt cansat d'aquestes tensions, i que aviat podria abandonar el club. Segons com ho fes, però, el problema no se solucionaria.

A hores d'ara, a Can Barça hi ha poques persones que creguin en una reconciliació del matrimoni —en paraules del president— Cruyff-Núñez. A partir d'ara poden passar dues coses: una temporada desastrosa podria obligar l'entrenador a dimitir i marxar discretament pel seu peu, o, si no se'n va, Núñez se sentiria més fort davant del soci per acomiadar-lo. Tot i que els primers partits van bé, la temporada és llarga i densa, i encara hi ha temps pels ensurts. Seria la possibilitat més senzilla per Núñez, tot i que tampoc ideal perquè el 1998 hi ha eleccions presidencials i tracta d'arribar-hi amb un bon palmarès. L'altra opció és que Cruyff acabi marxant, tot i haver fet una temporada esplèndida. Aquesta seria l'opció més perillosa pel president, perquè l'entrenador, envoltat per l'èxit, podria marxar criticant determinats aspectes del club

El FC Barcelona celebra el 1999 el centenari del club. Abans, però, hi ha d'haver eleccions a president, i Núñez es podria trobar amb alguna sorpresa. Dalt, Iván de la Peña, el principal element de discòrdia. Cruyff pensa que la directiva fa "oportunisme", intentant presentar-se com la salvadora del jugador. L'entrenador holandès sap que els èxits fan créixer també els enemics, i a la directiva en té molts.

i ressuscitar poc temps després, a les eleccions a la presidència del club, abonant —o formant-ne part— una candidatura alternativa a Núñez. L'any 1999 se celebrarà el centenari del FC Barcelona, un esdeveniment important que necessitarà un temps de preparació. Núñez podria estar interessat a avançar les eleccions a 1997, per tal de guanyar temps, aprofitant un balanç de gestió econòmica que continua essent impecable i un balanç esportiu, que encara no està complet, però que en general té el soci satisfet.

El paper de Llauredó. Però a Núñez se li complicaria molt la vida si Llauredó i Cruyff s'acabessin trobant en una candidatura alternativa contra el seu enemic comú. És una possibilitat que fa temps que considera la directiva del Barça i que fa dies que treu la son del seu president. El president del Fòrum Samitier, que fins ara havia guardat un discret silenci sobre el tema electoral, ha assegurat a EL TEMPS que no descarta presentar-se com a candidat a la presidència del Barcelona si considera que les opcions que hi concorren no garanteixen un bon funcionament del club. Llauredó, concretament, no descarta res i assegura: "quan arribi el moment es decidirà, sempre pensant que jo vull el millor per al club", per afegir: "si la candidatura que es presenti em sembla que no ho ha de fer prou bé o no garanteix la bona marxa del club, la meva decisió seria positiva". Preguntat si una candidatura de Núñez compliria aquests requisits, ha respost que "si la candidatura de Núñez no inclou Cruyff en el seu esquema, el Barcelona no funcionaria bé". Tal com estan les coses és difícil pensar que l'actual president del Barça comptés amb Cruyff pels seus plans futurs, i més amb les exigències que planteja l'entrenador sobre l'organització esportiva del club. Llauredó en canvi es declara disposat a incorporar Cruyff en una hipotètica candidatura: "no se n'ha d'anar de Barcelona, s'ha de quedar. Si arribés el cas, segurament parlaria amb ell i si ell encara tenia forces i ganes, seria indiscutiblement el meu candidat número u a ser l'entrenador". Pel president del Fòrum Samitier, la creació de la figura del mànager és "important", i tot i que sobre aquest aspecte no ha volgut concretar més, ha reiterat que "un club ben orquestrat ha de tenir una secretaria tècnica bona". De les paraules de Llauredó es desprèn que no seria difícil, si els resultats acompanyen Cruyff, que Núñez es trobés a les properes eleccions una candidatura alternativa potent, encapçalada pel president del Fòrum Samitier, amb el suport de Cruyff, que seria el candidat a mànager del Cruyff i Charli Rexach, com a entrenador. És una de les travesses possible. Com tot en el món del futbol, la pilota acabarà decidint el futur de les persones. Si entra, hi ha haurà una història. Si no entra, la història serà totalment diferent.

Pere Martí